

**Colegiul de Disciplină și Etică
de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor**

**HOTĂRÂRE
nr. 3-77/22**

mun. Chișinău

22 iulie 2022

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor având în componența sa:

Președinte - Vladislav Guțan;

Membrii - Marcel Cimbir, Victor Comerzan, Alexandru Lozan, Elena Cazacov, Oleg Televca și Pavel Țurcan,

examinând în ședință publică contestația lui XXXXXX, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2022, adoptată în urma examinării sesizării depuse de petent privitor la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul XXXXXX, XXXXXX,-

CONSTATĂ:

La xx.xx.2022, Inspecția Procurorilor a fost sesizată de către cet. XXXXXX, cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară presupus a fi comisă de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul XXXXXX, XXXXXX, în cadrul investigării cauzei penale nr. XXXXXX, pentru pornirea ilegală a urmăririi penale în privința sa în baza art.201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal și trimiterea cauzei pentru examinare în judecată. În acest sens, fiind reclamate presupuse abateri sub forma încălcării drepturilor și libertăților fundamentale a petentului și XXXXXX și aplicarea eronată a normelor de drept material.

În motivarea sesizării depuse, autorul acesteia a indicat, că procurorul XXXXXX a fabricat cauza penală în privința sa, pentru [...].

Prin decizia Inspecției procurorilor din xx.xx.2022, s-a hotărât încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului XXXXXX, din motivul lipsei temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

Pentru a se pronunța, Inspecția Procurorilor a reținut, că „După cum s-a stabilit în cadrul examinării sesizării, procurorul XXXXXX a înaintat lui XXXXXX învinuire în baza art.201¹ alin. (2) lit.c) din Codul penal și a trimis cauza în judecată, apreciind probele administrate de către organul de urmărire penală în conformitate cu prevederile art.27, art. 101 Cod procedură penală, conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu.

În aceeași ordine de idei, se impune a se sublinia că, un procuror nu poate fi tras la răspundere numai pentru interpretarea normelor de drept și aprecierea circumstanțelor unui caz, bazate pe proprie convingere, formate în urma examinării datelor de fapt în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv.

În cadrul desfășurării urmăririi penale XXXXXX a avut posibilitate, în conformitate cu prevederile art.288-299¹, art.313 Cod procedură penală se conteste

acțiunile, inacțiunile și actele organului de urmărire penală și a procurorului în ordinea controlului ierarhic superior și judiciar.

În afară de aceasta s-a stabilit că cauza penală de învinuire a lui XXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.c) din Codul penal în prezent se află în proces de judecare la Judecătoria Chișinău, sediul XXXXXX, nefiind adoptată soluție.

Acțiunile de la etapa urmăririi penale și cele de la etapa judiciară sînt părți componente ale unui proces inseparabil, care se încheie cu actul justiției - pronunțarea sentinței. Or, fiecare act de la orice etapă a procesului penal poate fi luat în considerare sau poate fi lovit de nulitate și astfel poate influența, în sens pozitiv sau în sens negativ, produsul final - condamnarea sau achitarea persoanei. Finalizarea acestui proces deschide posibilitatea utilizării dublului grad de jurisdicție, sentința fiind pasibilă de atac cu apel și recurs, în condițiile legii.

Probele prezentate de partea acuzării, corpurile delictelor urmează a fi examinate în ședințele de judecată și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilizării și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor de judecată. Astfel, doar instanța de judecată poate să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității tuturor probelor administrate, inclusiv de celor contestate de către petentul XXXXXX”.

Totodată, în cadrul examinării Inspecția a stabilit, că „...urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX a fost pornită la xx.xx.2019, de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție XXXXXX a DP mun. Chișinău, în baza existenței unei bănuieli rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.c) din Codul penal, conducerea urmăririi penale fiind dispusă procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul XXXXXX XXXXXX.

La xx.xx.2020, XXXXXX a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin. (2) lit.c) din Codul penal - violență în familie, adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente care au cauzat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății.

Potrivit învinuirii înaintate, [...].

La xx.xx.2020 procurorul XXXXXX a întocmit rechizitoriu și a trimis cauza pentru examinare în judecată, la Judecătoria mun. Chișinău, sediul XXXXXX.

În prezent, cauza penală de află în proces de examinare, cu participarea procurorului din cadrul Oficiului reprezentare a învinuirii în instanța de judecată a Procuraturii mun. Chișinău. ”.

Procurorul XXXXXX fiind audiată în cadrul controlului, de către Inspecție, cu referire la alegațiile petentului XXXXXX a declarat, că la efectuarea urmăririi penale pe caz nu a admis careva încălcări și s-a condus strict de legislația în vigoare. Cu referire la alegațiile petentului de „neîndeplinire a obligațiilor de serviciu în conformitate cu Constituția, legislația Republicii Moldova, nerespectarea prevederilor actelor normative adoptate în cadrul procuraturii și neasigurării respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului în exercitarea atribuțiilor de serviciu” a menționat că aceste afirmații sunt declarative și lipsite de orice suport factologic. Concomitent, aceasta a declarat, că acțiunile ulterioare a părții vătămate XXXXXX cît și a inculpatului

XXXXXX exced obiectul cauzei examinate, pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art.201¹ art.(2) lit.c) Cod penal, Or în calitate de procuror a examinat acțiunile lui XXXXXX, pentru faptele comise de acesta. Faptul sancționării contravenționale sau intentarea unei cauze penale în privința cet. XXXXXX pe alte fapte, după comiterea infracțiunii imputate lui XXXXXX nu au nici o tangență și nu-i pot fi imputate acesteia, Or procurorul în exercitarea atribuțiilor de serviciu protejează orice persoană de acțiuni ce îi afectează drepturile și interesele legitime, integritatea fizică și psihică.

Ca rezultat, inspecția a stabilit ca fiind neîntemeiate afirmațiile petentului cu privire la acțiunile procurorului XXXXXX ce pot constitui abatere disciplinară.

La xx.xx.2022 Inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor Natalia Cemous, a decis încetarea cauzei disciplinare în privința procurorului XXXXXX, din motivul lipsei temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară a acesteia. Inspecția procurorilor, examinând alegațiile invocate în petiția cet. XXXXXX referitor la fabricarea dosarului în privința sa, corect a concluzionat că acestea reprezintă afirmații fără un suport probator și care nu corespund realității, așa cum faptele imputate cet. XXXXXX de [...] au avut loc la xx.xx.2021, urmărirea penală fiind pornită la xx.xx.2021, adică mult mai târziu decât procurorul XXXXXX a efectuat urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX în privința lui XXXXXX și a expediat-o în instanța de judecată, aceasta neavând careva tangență cu acțiunile încriminate acestuia de violență în familie, acțiuni care au avut loc la xx.xx.2019.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția Procurorilor, cet. XXXXXX la data de xx.xx.2022 a depus contestația împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2022, și a solicitat Colegiului de disciplină și etică admiterea contestației în vederea tragerii la răspundere disciplinară a procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul XXXXXX, XXXXXX.

Conform prevederilor art.49 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Procuratură, în cazul în care rezultatele verificării sesizării nu identifică niciun temei de tragere la răspundere disciplinară, inspectorul, printr-o decizie motivată, încetează procedura disciplinară.

Decizia Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul sesizării *în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării deciziei*, la Colegiul de disciplină și etică.

Din actele cauzei disciplinare se desprinde că, decizia de încetare a procedurii disciplinare a fost emisă la data de xx.xx.2022, iar contestația a fost depusă la xx.xx.2022, în termenul prevăzut de contestare.

Prin urmare, Colegiul constată că, autorul sesizării a respectat termenul de exercitare a căii de atac împotriva deciziei Inspecției procurorilor.

Studiind contestația depusă de cet. XXXXXX și actele administrate în ședința Colegiului, Colegiul consideră că contestația depusă este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă, deoarece sesizarea depusă este vădit neîntemeiată.

În acest sens, Colegiul constată că petentul în contestație nu a adus careva argumente noi, care ar duce la desființarea soluției emise de către Inspecția procurorilor.

Cu referire la caz, Colegiul constată că Inspecția procurorilor a acordat o apreciere justă circumstanțelor cauzei. Astfel, în acțiunile procurorului XXXXXX, nu au fost stabilite careva temeiuri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii de care procurorul vizat a unei abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu

privire la Procuratură.

Urmare a verificării sesizării și a materialului probator acumulat în coroborare cu contestația depusă, s-a ajuns la concluzia că alegațiile cet. XXXXXX nu s-au confirmat, fiind unele tendențios eronat prezentate, iar acțiunile procurorului XXXXXX, nu constituie abatere disciplinară.

S-a constatat că procurorul a emis actele procedurale reieșind de aprecierea probelor administrate, care i-au permis să adopte hotărîrea pe faptele sesizate, care nu pot servi temei pentru tragerea lui la răspundere disciplinară, Or legalitatea acestora poate fi verificată în ordine de control ierarhic superior.

Astfel, verificarea a stabilit că, procurorul XXXXXX, la adoptarea deciziilor din pe cauza penală nr. XXXXXX, a respectat prevederile legislației procesual penale, prevăzute de art. 101 alin. (2) din Codul de procedură penală, potrivit căroră, *procurorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege și prevederile art.3 alin. (4) din Legea cu privire la Procuratură, potrivit căroră procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, responsabilității și independenței procesuale de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele penale pe care le gestionează.*

Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului legată de exercitarea atribuțiilor sale.

Subsidiar, se reține că abaterea disciplinară constă într-o acțiune sau inacțiune neconformă cu îndatoririle profesionale sau administrative impuse procurorilor prin legi, regulamente sau ordine de serviciu și aceasta urmează să fie comise cu intenție sau din neglijență gravă.

În art. 38 din Legea cu privire la Procuratură, legiuitorul a stabilit expres și în mod exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare.

Astfel, în urma verificării sesizării, Inspecția procurorilor a conchis că nu au fost identificate temeiuri de tragere la răspundere disciplinară a procurorului XXXXXX conform Legii cu privire la Procuratură. Or, conform art. 3 alin.(4), art. 33 alin.(2) din Legea cu privire la Procuratură, „*procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele penale pe care le gestionează*”.

Colegiul, reiterează că angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, **vinovăție** și **legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs**, iar în ceea ce privește vinovăția aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

În acest sens, Colegiul reține că trebuie făcută distincție între *încălcarea normelor de procedură ca greșeală ce poate fi cenzurată pe cale controlului ierarhic superior* și, respectiv, de către judecătorul de instrucție/instanța de judecată, și pe de altă parte, *nerespectarea normelor de procedură, în context disciplinar*.

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de procuror și pentru care, un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință), nu poate găsi o justificare.

